

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K
liza.christensen@ft.dk

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

11. maj 2009

Lovforslag nr. L 207

Skatteministeren fremsatte den 22. april 2009 lovforslag nr. L 207 – forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie m.v. og forhøjelse af affaldsafgiften).

Lovforslaget blev sendt i ekstern høring den 21. april 2009 med høringsfrist den 27. april 2009.

Efter lovforslaget vil virksomheder – der direkte eller indirekte anvender el til fremstilling af elektrisk belysning, som leveres fra virksomheden – fra og med 1. januar 2010 ikke være omfattet af elafgiftslovens mulighed for at få tilbagebetalt afgiften. El vil i disse situationer fra og med 1. januar 2010 ikke blive anset for forbrugt i virksomheden, men derimod anses som forbrugt af slutbrugeren af serviceydelsen.

Det er Danske Advokaters opfattelse, at denne del af lovforslaget må anses for at være i strid med energibeskatningsdirektivet (2003/96/EF).

Energibeskatningsdirektivet fastslår, hvem der skal anses for en erhvervmæssig forbruger af energi, jf. direktivets artikel 11. Den erhvervmæssige forbruger defineres her som den, der forbruger energi med henblik på en erhvervmæssig levering af varer og tjenesteydelser, uanset formålet med eller resultatet af den økonomiske virksomhed.

I direktivets forstand er en virksomhed – der direkte eller indirekte anvender el til fremstilling af elektrisk belysning, som leveres fra virksomheden – uden tvivl den, der forbruger energi med henblik på erhvervmæssig levering af varer og tjenesteydelser. Lovforslaget nægter derved den erhvervmæssige forbruger af energien tilbagebetaling af afgiften.

Resultat heraf er, at der de facto sker en afgiftsdifferentiering mellem virksomhedens almindelige procesfradragret og den i lovforslaget særligt regulerede situation. Energibeskatningsdirektivets artikel 5 opregner udtømmende de situationer, hvor medlemsstaterne har mulighed for at indføre differentierede afgiftssatser. Den situation, lovforslaget regulerer, er ikke opregnet her, hvorfor den faktiske differentiering må anses for at være i strid med direktivet.

Højesteret fastslog ved dom af 16. september 2005, at husholdninger, ikke-momsregistrerede virksomheder og liberale erhverv, der ikke har mulighed for tilbagebetaling af afgift, kan organisere sig ud af at skulle betale afgift af forbrug af elektricitet til belysning, f.eks. ved udlicitering af belysningsopgaven. Dette har Skatteministeriet selvsagt været vidende om, og man har ikke før nu valgt at foreslå en ændring af reglerne.

Danske Advokater finder det derfor betænkeligt, at Skatteministeriet først nu, ca. 4 år efter højesteretsdommen, vælger at foreslå de gældende regler ændret.

Ændringen kommer på et tidspunkt, hvor aktørerne har indrettet sig efter Højesterets fortolkning af de gældende regler, og hvor de har anvendt ikke ubetydelige ressourcer herpå. Det ville have været langt mere naturligt og hensigtsmæssigt, hvis Skatteministeriet havde taget denne beslutning kort tid efter Højesterets dom, hvor der endnu ikke var sket en indretning efter reglerne, som det er tilfældet nu.

Hvis Skatteministeriet er uenig med Danske Advokater i, at lovforslaget må anses for at være i strid med energibeskatningsdirektivet, skal Danske Advokater anbefale, dels at lovforslaget som minimum ikke får virkning for de aktører, som i overensstemmelse med Højesterets dom af 16. september 2005 har indrettet sig efter de gældende regler, herunder de aktører, der har indgået aftaler, der er betinget af SKATs stillingtagen ved bindende svar til afgifts- og skattemæssige spørgsmål, dels at der sker en høring af relevante EU-organer.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe
Vicedirektør/retschef
hhk@danskeadvokater.dk